

миралъ въ колбата. А какво е произлѣзло отъ сичкото това? — Чистъ въздухъ. Надъ това откритие сж работиле и много други химици, и сичките едногласно рѣшили, че Лавоазие е правъ. Въ сегашно време учените сж откриле и другъ по-простъ опитъ, който може да убѣди сѣкиго, че въздухътъ е сжставенъ отъ азотъ и кислородъ. Ако земеме простъ стжкленъ калнакъ и да запалиме подъ него свѣщъ, то тая свѣщъ ще да гори само до тогава, дорде подъ калнакътъ са намира кислородъ; щомъ кислородътъ изгори, то свѣщъта изгасва, защото азотътъ не може да поддържа горението. Сичкото това азъ ща да ви докажа по-доле.

Когато откриле, че въздухътъ е сжставенъ отъ кислородъ и азотъ, то пожелале да узнаятъ и тѣхните части, т. е. да узнаятъ колко части са намира въ въздухътъ кислородъ и колко азотъ. Най-напредъ за тая цѣль употрѣбляле фосфоръ. Фосфорътъ е такова едно вѣщество, което лесно са запалва и гори; той твърде обича да са сжединява съ кислородътъ. Отъ фосфоръ праватъ кибритътъ. Учените земале стжкленна трѣбница и направили по стѣните ѝ рѣзчици, т. е. написале едно, двѣ, три и т. н., съ една дума, направили си мѣра. Въ трѣбницата тие туриле една пкрчица фосфоръ и обжрнали я надолу съ джното въ една паница съ вода. Трѣба да ви кажа и това, че трѣбницата трѣба отъ едната страна да бжде запушена. (Гл. фиг. 2). Фосфорътъ поглѣщалъ кислородътъ и трѣбницата са напълнила до нейде си съ вода. Онова пространство, което са е напълнило съ вода, означава количеството на кислородътъ; а праздното пространство — количеството на азотътъ. Сѣки може да разбере, че тоя